Ao. 1843. No. 87.

MAANDAG, 30 OCTOBER.

JE MAINTIENDRAI

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 25 October 1843.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste hebben geadresseerd, om *Brieven van Manumissie* voor Slaven, als:

1. C. J. LEIJSNER, in qualiteit als Gemagtigde van JACQUES ANTHONIJ JACOTT en JACOBUS ANTHONIJ JACOTT, dewelke zijn Executeuren en Erfgenamen des Boedels van wijlen JACOT van IM THURN; voor de Slaven *Pieantrie* en *Pransa*; opgemelden Boedel aankomende.
2. D. J. LOTH, als gewezen Straatvoogd, voor de Slaven *Deris* en *Marcus*; alsnu onder Straatvoogdij van C. L. G. VAN AMSON staande en afkomstig van den Boedel J. E. VAN ONNA.
3. E. VAN EMDEN, voor de Slavin *Claryntje*; hem in eigendom toebehoorende.
4. GRACIA DE LA PARRA, voor de Slaven *Annaatje*, *Josephina* en *Jacob*; haar in eigendom toebehoorende.
5. ALEXANDER MAC INTOSH, voor den Slaaf *William*; hem in eigendom toebehoorende.
6. C. DE JONGH, voor de Slavin *Claartje*; hem in eigendom toebehoorende.
7. J. C. VAN HEURN, voor de Slavin *Leentje* en hare Kinderen *Henrij*, *Damsje*, *Betje* of *Bébé* en *Maria*; hem in eigendom toebehoorende.

Zoo worden al degenen opgeroepen, welke vermeenen mogten, redenen van oppositie te hebben, om binnen den tijd van *drie* weken, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 20 October 1843.

(27636) JAN SAMUEL LUTGERT, heeft op heden aanteekening gedaan van zijn voorgenomen vertrek uit deze Kolonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 28 October 1843.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste hebben geadresseerd, om *Brieven van Manumissie* voor Slaven, als:

1. CORNELIA MAGDALENA FERROL, voor de Slaven *Robbertson* en *Jetta*; haar in eigendom toebehoorende.

En

2. N. HERBERT, zoo in privé als in qualiteit van Gemagtigde van ELEONOR HERBERT, voor den Slaaf *Alexander*; hen in eigendom toebehoorende.

Zoo worden al degenen opgeroepen, welke vermeenen mogten, redenen van oppositie te hebben, om binnen den tijd van *drie* weken, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

Het vertrek naar *Curaçao* van de Schoener *SUSANNA*, Kapt. GAERSTE, uitgesteld zijnde tot *MORGEN*, zoo informeert de ondergeteekende het Publiek, dat de Brievenmaal dien dag ten *negen* ure zal worden gesloten.

Paramaribo, den 30 October 1843.

De Postbeambte,
A. E. FIRION.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, den 27 October 1843.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: MORDECHAI MOZES MORPURGO en REBECCA DE PINA.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
P. FAERBER.

ADVERTENTIEN.

(27101) De ondergeteekenden bieden aan tegen den gewonen *Interest* en onder voldoende zekerheid te beleggen, eene som van

Twaalf Duizend Gulden;

aankomende diverse Minderjarigen.

Paramaribo, den 28 October 1843.

De fungerende Weesmeesters,
J. O. N. ENGELBRECHT.
CHs. LIONARONS.

(26501) Op de Plantaadje *Leliendaal*, wekelijks te bekomen: 4 à 500 bossen Boomrijpe *BANANNEN*. — Adres aan het Departement der *Onbeheerde Boedels*.

Paramaribo, den 28 October 1843.

De fungerende Curators,
J. O. N. ENGELBRECHT.
CHs. LIONARONS.

(27646) De reeds vroeger geannonceerde verkoop van het *ERF* en daaropstaande *GEBOUWEN*, gelegen aan de *Maagdenstraat*, bekend onder La. C. No. 78; aankomende den Boedel PIETER PARDO Jr., zal nu plaats vinden op *MORGEN*, des morgens om *negen* ure, ten huize van den Vendumeester ALEX. SALOMONS, alwaar de veil-conditien en bewijzen van eigendom, van HEDEN af ter visie van een ieder zijn.

Paramaribo, den 30 October 1843.

J. H. REIJEG qq.

(27643) De Vendumeester *A. SALOMONS*, zal MORGEN om *negen* ure, verkoopen:

PROVISIEN, *nieuwe* STUKGOEDEREN en WANE PLANKEN.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 25sten dezer, het Schip Catharina, Kapt. K. M. Hillers, van Amsterdam, hebbende 46 dagen reis; Passagiers: H. D. Detering, K. F. R. Withuijs, P. A. Charbon Sluijteman, J. da Silva, G. Hohnhorst en W. R. Mac Donald.

Den 26sten, het Schip Concordia, Kapt. J. H. Witt, van Amsterdam, hebbende 42 dagen reis; Passagiers: J. J. D. Köhler en J. C. E. Klasing.

UITGEKLAARD.

Den 20sten, de Engelsche Schoener Guiana, Kapt. J. A. Williams, naar Demerary.

Den 24sten, het Schip Koning Willem, Kapt. L. H. Singer, naar Amsterdam, lading: 332 vaten Suiker, 25 balen schoone Katoen en 13 balen Kakao.

(In het Neder-distrikt Nickerie:)

Den 3den September ll., het Schip Zodiac, Kapt. A. C. Krull, naar Rotterdam, lading: 165 vaten Suiker, 15 balen heele- en 5 dito gebroken Koffij.

UITGEZEILD.

Den 25sten dezer, Z. M. Transportschip MERWEDE, gekommandeerd door den Luit. ter Zee ... W. STEFFENS, naar Curaçao.

De Droom van den armen Hassan.

Mulai Hassan, de rijkste Perziaan te Ispahan, de beroemdste Koopman in de gansche omliggende streken, wiens kamers van goud en edelgesteente schitterden, die dagelijks met kostbare wijnen en zeldzame spijzen zijnen smaak kittelde, en elken avond onder de zachte harmonien der schoonste muzijk in de armen der bloeijendste nimf op rozen insluimerde, om den volgenden morgen tot nieuwe feesten te ontwaken; — Mulai Hassan maakte een bankeroet.

Zijn gouden en zilveren vaatwerk eigenden de gierige schuldeischers zich met roofzuchtige handen toe; zijne kostelijke tapijten, zijn edelgesteente, zijne kameelen, zijne tuinen, landhuizen en kasteelen, alles, alles werd een roof der geregtigheid, en, om zijne smart ten hoogsten top te brengen, vlugtte zijn geliefd meisje uit zijne armen aan den boezem van zijnen ergsten vijand. — Van kommer en nood nedergeslagen, ontweek hij met het treurig overschot van zijnen glinsterenden rijkdom uit de muren van het trotsche Ispahan in de stille hut van een klein en nederig dorpje. Eenzaam sleet hij hier zijne dagen onder tranen en zorgen, en zelden naderde hem de weldadige slaap, om voor eenige weinige oogenblikken spijt en moedeloosheid uit zijn hart en gelaat te verdrijven.

Eens, toen hij deze gelukkige vergetelheid zijner zorgen en bekommeringen in den slaap genoot, verscheen hem, in eenen droom, eene lagchende vrouwelijke gedaante; zij had eene deftige houding; haar gewaad was eenvoudig en zonder eenige pracht; al haar hoofdsieraad bestond in eenige balsemgeurige veldbloemen in natuurlijk vliegend haar, hetwelk langs ha-

re schouders golvend nederhing: zij scheen de onbezorgde eenvoudigheid van een landmeisje met de hoogheid en den glans eener stadsdame gelukkig te vereenigen.

Mulai Hassan, verbaasd over deze verschijning, vraagde met bevende lippen naar den naam van deze wondervolle onbekende.

»Vreeselijk niet," antwoordde zij hem, en een zacht lachje verzachtte hare majesteit: »Ik heet *armoede*. Slechts uwe vrees kan mij beleedigen, kan mij tot wraak opeischen, en dan zult gij eeuwig ongelukkig zijn. — Zijt gerust en luister opmerkzaam naar hetgeen, dat ik tot u spreken zal; laat ieder woord in uw hart dringen en aldaar wortelen schieten, terwijl ik u de zaligste vruchten daarvan beloof."

»Toeval en onvoorzigtigheid zijn mijne ouders; gelukkig was de zwangerschap mijner moeder, maar evenwel kwam ik te vroeg in de wereld. Mijn vader had reeds verscheidene echtgenooten gehad, eer hij dit verbond met mijne moeder sloot. Mijne maagschap is groot, en vele mijner schoonzusters hebben hare echtgenooten in ongeluk en bederf gestort — Waarom zoo moedeloos, Hassan? — Ach, gij denkt aan het lot dezer ongelukkige mannen. — Troost u, gij kunt u niet van mij scheiden; zijt wijs en geduldig, volg mijnen raad, en gij zult tevreden worden."

Hassan zuchtte diep in zijne sluimering en zeide zacht: »Nu, vervolg, ongelukkige vrouw!"

»Vele mijner zusters hebben nimmer de liefde harer echtgenooten kunnen erlangen, voer zij voort; dwang en noodlot alleen sloten deze treurige trouwverbonden. Zij teelden vele kinderen, die u allen, onder den naam van *schaamte*, bekend zullen zijn; zij volgen hunne ouders eeuwig op den voet na, hoe zeer deze zich ook de moeite mogen geven, om hen voor het scherpzigtig oog der wereld te verbergen.

»Eenige mijner jongste zusters zijn in haren echt gelukkiger geweest; zij huwden met ware *wijzen*, die eenvoudigheid van zeden, onschuld en onkunde aan den overvloed en de weelde genoeg onderscheiden van die trotsche *waanwijzen*, die maar al te zeer door hunne zeden en zwelgerijen verraden, hoe weinig zij den naam van *wijzen* verdienen. De meeste harer kinderen waren van het vrouwelijke geslacht, en *matigheid*, *geduld* en *opregtheid* waren de oudste, welke uit zulk eene schoone familie ontsproten zijn. Alle drie zijn zij nog bij voortduring de hulp en steun harer geliefde ouders, en zij hebben het zich tot eenen hoofdpligt van haar leven gesteld, derzelver dwaze verachters te betreuren en hare vereerders door zuivere innige liefde gelukkig te maken. Andere mijner zusters huwden met krijgslieden, en geen harer mannen heeft immer reden gehad, om zich over hare echtverbindtenis met regt te beklagen. Zonder twijfel kent gij den oudsten zoon dezer broeders en zusters, den *moed*. Hij dient zijn vaderland en vorst met vuur en geestdrift; hij bemint den roem, en slaapt slechts op laurieren — O, de grootste helden kozen zich vrouwen uit mijne verwantschap; de oudheid levert bewijzen genoeg daarvan op. De grootste veroveraars, de gelukkigste overwinnaars van vroegere eeuwen scheidden zich niet van hunne vrouwen, al stond het ook volkomen in hunne magt, om hun hart en hunne hand tegen weelde en zwelgerij te verruilen. Eene roemwaardige behoeftigheid was voor hun hart meer waardig, dan de valsche glans van een onbestendig geluk."

»Denkt gij nu nog aan onze verbindtenis met oogen vol tranen, ontevredene Hassan? — Zeker niet. — Maar ik zeg u, gij zult niet slechts rust, maar ook vreugde smaken. — Ik ben wel behoeftig, maar [illegible] vreugde — Geen zwerm van vleijers zal u thans verder omringen, of uw hart en uw hoofd door zoete leugentaal bederven. Een enkele blik van mij ontmaskert eenen valschen vriend en bevrijdt u van alle lastige ledigganggers. — Maar ook juist deze blik toont u onbedriegelijk, wie uwe vriend, wie uwe liefde waardig is. — Het is waar, door mij vergezeld, kunt gij niet in die luisterrijke gezelschappen gaan, die men gezelschappen van den goeden smaak noemt; maar daarvoor zijt gij ook zeker, van nimmer in de gezelschappen van den slechten smaak te geraken, die in deze bedorvene eeuw zoo talrijk geworden zijn. Ik ben de verklaarde vijandin der weelde en pralerij; ik bemin werkzaamheid en vlijt, en daardoor heb ik de gansche liefde van mijne vriendin gezondheid, die mij meer uren haars levens schenkt, dan al de sybaritische vrouwen, die in overvloed, verkwisting, en onder luidruchtige vermaken, hare schoonste dagen als in eenen droom doorbrengen. Ook bezit ik het gansche hart mijner naburin vredelievendheid."

»Gij ziet, hoe ons de vriendschap van zoodanige harten gelukkig maken en u al uwe verlorene schatten weder vergoeden kan. — Maar is het zoo in de familie van de ondeugd? O, naauwelijks kan men daar te zamen vreedzaam onder een dak wonen. Oneenigheid en hoogmoed verlaten dezelve nimmer; o die hoogmoed, deze gevaarlijke vriend, die zoo listig door vleijerijen in ons hart weet in te dringen, die zoo meesterlijk de kunst verstaat, om ons genoegen te vergiftigen en onze vreugde te vergallen, die in het hut des landsmans zoo wel, als in het prachtige paleis van den vorst, even wreedaardig zijn geweld en zijne listen weet te gebruiken. Als zijne vleijerijen mijn hart misleiden willen, dan denk ik terstond aan het vonnis, hetwelk de wereld gewoon is over mij te vellen; dit brengt mij dan zeer spoedig tot nadenken over mij zelve, en dit nadenken is vaak zeer heilzaam en leerrijk. Denk gij thans ook aan niets anders, arme Hassan! dan aan de tegenwoordigheid, en het staat volkomen in uwe magt, u zelven gelukkig te maken. Verwijder hoofdzakelijk de begeerten van uwe deur; zij zijn gevaarlijke vriendinnen, en bij u moeten arbeid en vlijt allen ledigang verdringen; deze alleen kunnen u voedsel vermaak en, in de oogen der wijzen, waarde en aanzien geven."

»De tijd zal het aandenken aan uw ongelukkig verlies eindelijk voor altijd uitroeijen, en uwe *moeite*, die gij thans met vrees te gemoet ziet, in blijdschap veranderen. Ik zal zoo veel liefde en zorg voor u dragen, dat ik mij nog eenmaal op uwe wederliefde zal kun en beroemen. Verheug u met mij over onze verbindtenis, lieve Hassan! de Voorzienigheid zal onze echt zegenen en u zeker spoedig overtuigen, dat men ook met mij gelukkig kan zijn."

Bij deze woorden ontwaakte de ongelukkige Perziaan, en strekte de hand tot onderrigtende schaduwbeeld toe. »Waarlijk!" riep hij uit, toen hij weder tot zich zelven kwam: het was geen gewone droom; ik wil gerust zijn en alles aan de hand der goddelijke Voorzienigheid overlaten!"

Wedstrijd der Apen.

De bewoners van Indië hebben een zeldzaam middel, om zich op kosten van eenige groote apen te verlustigen. Zij zetten, namelijk, vijf of zes korven met eenige rijst, op eenigen afstand van elkander, op eene opene plaats, waar zij vernemen, dat zich apen in de nabijheid bevinden; bij ieder korf leggen zij een aantal stokken en verbergen zich daarna op eene niet verafgelegene plaats, om den uitslag der zaak af te wachten. Zoo schielijk de apen niemand meer bij de korven vernemen, komen zij terstond in groote hoopen daarop toeloopen. Langen tijd grijpen zij elkander met de tanden aan, eer zij het wagen, de korven te naderen; dan gaan zij achterwaarts als hadden zij niet veel lust om dit waagstuk te ondernemen. Eindelijk ondernemen het de wijfjes, als meer moed hebbende dan de mannetjes, vooral als zij jongen hebben, om de korven te naderen, en zoo schielijk zij eenigen toestel maken, om de koppen in de manden te steken, ten einde er uit te eten, komen ook de mannetjes er op af, om haar daarin te verhinderen. Terstond rukt de andere partij aan. Van beide zijden begint de kampstrijd; de vechters grijpen met drift naar de bij de korven gevoegde stokken; er ontstaat een heet ja soms bloedig gevecht, dat niet eindigt, dan nadat de zwakste partij op de vlugt is geslagen, en met bebloede koppen en gekneusde leden in de bosschen terug gedreven wordt. Nu grijpen de overwinnaars ongestoord toe, en genieten het loon hunner dapperheid, hetwelk hun alsdan zeker niemand zal misgunnen.

ADVERSARIA.

De beroemde Italiaansche zanger Tasso bevond zich op zekeren tijd in een aanzienlijk gezelschap. De gesprekken waren zeer druk en levendig; ieder der aanwezigen deed zijn best, om, zoo als men zegt, een steentje in den slinger te leggen, uitgezonderd Tasso; hij alleen zweeg met een diep stilzwijgen, en daar hij zwaarmoedig en in gedachten was, hield hij zijne oogen op den grond geslagen. Een der aanwezenden, dit ziende, vroeg op eenen vrij hoorbaren toon aan dengenen, die naast Tasso zat: »Zeg eens, vriend! zoudt gij niet denken, zoo gij niet beter wist, dat er een gek naast u zat?" Tasso vattede het woord op, en zeide zeer bedaard, doch ernstig: »zou er wel één gek in de geheele wereld zijn, die het zwijgen betracht?"

Heilzame les voor de zoodanigen, die altijd in gezelschappen de meeste praats hebben en het grootste woord voeren, terwijl zij den verstandigen man bespotten, omdat hij zwijgt, daar het geen tijd is, om te spreken!

Epaminondas, een der grootste mannen, die G r i e k e n l a n d heeft voortgebragt, leefde uit eigene verkiezing en genegenheid in armoede en hechtte nimmer de geringste waarde aan rijkdommen; maar juist deze zijne armoede deed hem de achting en het vertrouwen zijner rijke medeburgers verwerven, en stelde hem in staat, om anderen te kunnen weldoen. Een zijner vrienden bevond zich eens in eenen dringenden nood Epaminondas zond hem naar eenen der rijkste Thebaner burgers, en gelastte hem, in zijnen naam van denzelven duizend daalders te verzoeken. Deze kwam daarna zelf bij Epiminondas; en vraagde hem, waarom hij dezen vriend naar hem had gezonden. Epiminondas gaf hem tot antwoord: »Dewijl deze eerlijke man in nood is, en gij een rijk man zijt."

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Anna Maria Henriette, Kapt. F. H. Zeijlstra. — Adres bij Van West en De Hart. — Sluit . . . dezer.

Het gekoperd Nederlandsch Kofschip de Hoop, Kapt. J. C. Rudeloff. — Adres bij Van West en De Hart.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Suriname, Kapitein R. van der Meij. — Adres bij J. L. Gellée.

Het gekoperd tweedeks Galjootschip de Onderneming, Kapt. J. C. Atkes. — Adres bij J. L. Gellee.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip Sophia Maria, Kapt. A. J. Andresen. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gezinkt Schoner Kofschip Haarlingen, Kapitein J. J. Dijk. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

Het gekoperd tweedeks Galjootschip Nicolaas Witzen, Kapt. P. F. Lange. — Adres bij J. F. Favereij.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.